

ובדי להziel הקדוש ברוך הוא את גופיהם של ישראל מלהם ואת נפשותם, מעה להקריב קרבנות של בהמות וגופים במקומם, לקים (משלי כה) אם רעב שנאך האכילתו לחם ואמ אמן משקהו מים. אבל הקדוש ברוך הוא לא לוקח כי אם את רצון הלב ושברונו (שהוא ישראלי). זהו שפטותם (תולמים נא) זבח אללים רוח נשברה לב נשבר ונדרפה אליהם לא תבזה. כמו פלוי חרס שנאמר בהם נשברו נתהרו.

בهن מתח. לוי לב. ישראל גוף. ונאמר בהם, בhnim בעבודתם, ולויים בעבודתם ולויים בדוכנים וישראל במעדרם. ואם צריך להקריב כבד לב, חלבו של אותם טמאים, הוא לא לוקח. אלא שמנונו של חלב טהור. כמו שיש בגוף חלב טהור וחלב טמא, גם אצלם פסלה ודם עכור בפסלה. ועורקי הלב חילות קדושים, ועורקי הכבד חילות טמאים. גם כה הם מחנות היאר הארץ ומינותם היאר הטוב. אלו ממניהם על עורקי הלב, ואלו ממניהם על עורקי הכבד. גם כה שמי אפות, ישראל ואמות הקולם עברי כוכבים ומזלות.

אמר לו רועה הנאן, יפה אמרת בכל, אבל אפילו ישראל לא כלם שווים, שיש בהם בני מלכות מצד מלכות קדושה, כלולה מעשר ספירות ומלל חיות וכינויים. ויש מהם עבדים מצד של עבד, שהוא בראשית כד עבדיו זkan ביתו. ויש מהם בבהמות, ונאמר בהם (חויקאל לד) ואתן צאנין צאן מרעתתי ארים אתם. ואותם שדים לצאן, הקדוש ברוך הוא צוה להקריב בבהמות במקומם לכפר עליהם. ואותם שדים למלכים, קרבנות שלם הם מעשים טובים שממניהם עליהם מלכים.

ובגין לשיזבא קרשא בריך הוא גופיהון דישראל מגהון ונפשהון. מני, לקרב קרבני דבעין וגופין באטריהו, לקים (משל כי) אם רעב שנאך האכילתו לחם ואמ אמן השקהו מים. אבל קרשא בריך הוא, לא בטיל אלא רעיטה דלא, ותביוו דיליה (דאיו ישראלי). הרא הוא דכתיב, (טהילים נא) זבח אללים רוח נשברה לב נשבר ונדרפה אליהם לא תבזה. בגונא דכל חרס, דאתה מר בהון נשברו נתהרו.

בහנא מוחא. לוי לב. גופה ישראל. ואתמר בהון, כhnim בעבודתם, ולויים בעודכם, וישראל במעדרם. ואי כבד בעי לקרבא לגבי דלא, חלביה דאיינון מסאכין, והוא לא נטיל. אלא שמנונו דחלב טהור. בגונא דאית בגופה, חלב טהור וחלב טמא, גם צליל بلا פסלה, וגם עכור בפסלה. וערקון דלא, חילין קידשין. וערקון דכבד, חילין מסאכין. אוף כי איינון משוריין דיצר הרע, ומשוריין דיצר הטוב, אלאין ממון על ערקון דלא, ואליון ממון על ערקון דכבד. אוף כי תרי אומי, ישראל, ואומין דעלמא עובי כוכבים ומזלות.

אמר ליה רעיא מהימנא, שפיר קא אמרת בכלא, אבל אףלו ישראל לאו כלחו שווין, דאית בהון בני מלכות, מטהרא דמלכות קדישא, כלילא מעשר ספריאן, ומכל הווין ובנויין. ואית מנהון עבדין, מטהרא דעבד, דאייהו (בראשית כד) עבדו זkan ביתו. ואית מנהון בעין, ואתמר בהון, (יחזקאל לד) ואנן צאי צאן מרעתתי אדם אחים. ואינון דמץין לענא, קרשא בריך הוא מני לקרבא בעין באטריהו, לבקרא עליהו. ואינון דמץין עליהו מלכים, קרבני דלהון איינון עובדין טבין, דמן עלייהו מלכים. דמקריבין לקודשא בריך הוא באטריהו.

ואותם שדים למלכים, קרבנות שלם הם מעשים טובים שממניהם עליהם מלכים. שמקRibin לקדוש ברוך הוא במקומם.